

Одлука којом се додатно ограничава обим забране обављања јавне функције у одлукама високог представника о смјењивању званичника

05/06

Користећи се овлашћењима која су високом представнику дата у члану V Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења горе наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II 1. (д) истог Споразума према којем високи представник “помаже, када оцијени да је то неопходно, у рјешавању свих проблема који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора”;

Позивајући се на став XI.2 Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези са тумачењем Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме у складу са горе наведеним “доношењем обавезујућих одлука, када оцијени да је то неопходно”, о одређеним питањима, укључујући и (према тачки (ц) става XI.2) “мјере којима се обезбјеђује имплементација Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета, као и несметано функционисање заједничких институција (Закључци)”;

Констатујући да је, на основу Дејтонског мировног споразума и закључака, високи представник користио своја овлашћења да смијени званичнике са јавних функција у стотину шездесет (160) случајева;

Подсјећајући да је Савјет безбједности Уједињених нација у више наврата потврдио својим резолуцијама донесеним на основу поглавља VII Повеље Уједињених нација да улога високог представника као коначног ауторитета у земљи у погледу провођења Анекса 10. Дејтонског мировног споразума укључује «овлаштење за доношење обавезујућих одлука када оцијени да је то неопходно о питањима која је Савјет за провођење мира разматрао у Бону 9. и 10. децембра 1997. године» (Види, нпр. С/РЕС/1247(1999), С/РЕС/1305(2000), С/РЕС/1357(2001), С/РЕС/1396(2002) или С/РЕС/1491(2003)), («Резолуције»),

Увјерен да се кориштење тих овлашћења показало и да се и даље показује неопходно у спречавању опструкције провођења Дејтонског мировног споразума;

Имајући на уму, међутим, да санкција смјењивања са функције која је изречена званичницима на основу овлашћења која има високи представник представља ванредну мјеру која утиче на одређена права лица које је у питању, и да, будући да је свеобухватног карактера, оваква санкција може бити оправдана само ако се: (1) сматра привременим средством, примјењује у једном периоду и важи за један период у којем служи унапређењу легитимних циљева утврђених у Дејтонском мировном споразуму и закључцима; и (2) доноси одмјерено и промишљено, након детаљног разматрања свих релевантних чињеница и фактора;

Констатујући закључке Савјета за опште послове и спољне односе Савјета Европске уније у којем је он «поздравио напредак који је Босна и Херцеговина постигла за десет година од краја рата, (...) с радошћу поздравило чињеницу да је напредак који је Босна и Херцеговина постигла сада омогућио (Европској) Комисији да да препоруку за почетак преговора о Споразуму о стабилизацији и придруживању» и «овластило Комисију да започне преговоре у

најкраћем року»;

Убијећен да почетак преговора о Споразуму о стабилизацији и придруживању означава историјски праг који ће, кад буде прећен, да омогући Босни и Херцеговини да се придружи заједници европских држава, као и да пружи нове инструменте и механизме за превазилажење заосталог наслеђа рата;

Констатујући такође у вези с тим изјаву Управног одбора Савјета за провођење мира издату у јуну 2005. године у којој изражава своју «намјеру да настави процес преноса надлежности на власти Босне и Херцеговине (...). Крајња тачка овог процеса ће представљати важан корак у развоју Босне и Херцеговине – то ће бити тренутак у којем ће Босна и Херцеговина да преузме одговорност за своју судбину у своје руке и да крене напријед путем који води ка интеграцији у Европску унију»;

Присјећајући се Коминикеа који је донио Управни одбор Савјета за провођење мира у марту 2006. године, према којем је високи представник, између осталог, установио своје планове нових мјера за рјешавање статуса званичника који су смијењени са функција и да је Управни одбор одобрио план рада високог представника;

Присјећајући се такође да све одлуке о смјењивању званичника са њихових јавних функција такође укључују и забрану обављања јавне функције у будућности;

Дубоко увјерен да је забрана тако великог обима била неопходна како би се одговорило на изазове који су стајали пред Босном и Херцеговином у њеном настојању да врати мир, изгради институције, обједини државни идентитет, премости етничке подјеле и дјелује у правцу регионалне интеграције, и то све убрзаним темпом да би се превазишао ретроградни замах прошлости ове државе;

Подједнако увјерен да такву забрану убудуће треба изрицати одмјерено будући да Босна и Херцеговина показује све већу политичку зрелост, између осталог, приступањем преговорима са

Европском унијом;

Поздрављајући чињеницу да је Босна и Херцеговина постигла велики напредак у том смислу, што доказује започињање преговора о стабилизацији и придруживању;

Признајући да се, с обзиром на овај напредак, привремена ванредна мјера којом се смијењеним званичницима забрањује учешће у јавном животу мора да се преиспита и ревидира како би се обезбиједило да представља континуисани одговор на актуелне околности и да буде у складу са њима;

Извршивши ово преиспитивање и ревидирање и закључивши да, уз одређена ограничења, забрану која је изречена смијењеним званичницима треба укинути (“укидање забране”);

Подсјећајући да је у новембру 2005. године, након наведеног преиспитивања и ревидирања, високи представник донио Одлуку којом се ограничава обим забране обављања јавне функције као даљи корак у либерализацији досадашњих смјењивања;

Подсјећајући такође да су, на основу претходно наведене Одлуке, лица на која се примјењују одлуке високог представника којима им се забрањује обављање јавних функција, стекле право да се пријављују и, ако буду постављене, заузимају мјеста у органима државне службе на свим нивоима власти у Босни и Херцеговини, уз изузетак руководних мјеста у државној служби и свих врста мјеста у сектору безбједности;

Истичући, међутим, да се укидање забране не односи на званичнике који су смијењени са своје функције због онемогућавања напора Међународног кривичног суда за бившу Југославију (“МКСЈ”), нарочито у случају оптужених за ратне злочине Радована Караџића и Ратка Младића;

Увјерен да је ово ограничење укидања забране нужно као резултат следећих фактора: (1) безрезервна сарадња са МКСЈ-ом неопходна је ради даље обнове, помирења и интеграције земље; (2) напредак Босне и Херцеговине у том смислу није био толико

значајан као у другим областима и (3) враћање тих особа у јавни живот још увијек представља пријетњу да се уназаде недавно постигнути ограничени помаци;

С обзиром да је Савјет за опште послове и спољне односе Савјета Европске уније у својим претходно наведеним закључцима поновио овај закључак подвлачећи потребу за убрзаном и интензивном сарадњом са МКСЈ-ом као предуслов за брзо и задовољавајуће закључивање преговора о Споразуму о стабилизацији и придруживању;

Узимајући у обзир то да је процес либерализације досадашњих смјењивања трајан и да је то процес који се у наредном периоду може или да се прошири или да се врати на почетак, зависно од цијелог низа фактора, укључујући и напредовање Босне и Херцеговине ка евро-атлантској интеграцији;

И даље свјестан потребе да се у одговарајућој мјери успостави равнотежа јавног добра са правима појединаца и потребе да политика иде у корак с промјенама у политичким околностима;

Из претходно утврђених разлога високи представник овим доноси сљедећу:

ОДЛУКУ

којом се додатно ограничава обим забране обављања јавне функције

у одлукама високог представника о смјењивању званичника

Члан 1.

Изузетно од одредаба одлуке високог представника којом се одређеном лицу забрањује обављање јавне функције, овом Одлуком се лицима на која се односе такве одлуке даје право да се пријаве и, ако буду постављена, обављају дужности на радним мјестима у органима државне службе из члана 1. Одлуке високог представника од 28. новембра 2005. године, у јавном предузећу, јавној установи и свакој другој институцији на коју се не

примјењују дати закони којима се уређује државна служба а која се дјелимично или у цјелости финансира из буџета на било ком нивоу власти у Босни и Херцеговини, уз изузетак радних мјеста наведених у члану 4. ове Одлуке.

Члан 2.

Ова Одлука се на било који начин или у било каквом виду не примјењује, било непосредно или посредно, на било које лице на које се односи одлука високог представника о забрани обављања јавних функција из разлога непосредно или посредно везаних за непостојање сарадње са Међународним кривичним судом за бившу Југославију.

Члан 3.

Приликом пријављивања на радно мјесто на које има право по основу члана 1. ове Одлуке, лице је дужно да писмено обавијести орган задужен за постављење и орган задужен за избор о чињеници да се на њега односила одлука високог представника којом му је забрањено обављање јавне функције и друге функције обухваћене наведеном одлуком, те да прослиједи примјерак те одлуке наведеном органу и/или органима.

Члан 4.

Ради отклањања сваке сумње, ова Одлука се ни на који начин и ни у каквом виду не примјењује на:

1. сваки положај у законодавном органу на свим нивоима власти у Босни и Херцеговини на који се бира непосредно или посредно;
2. сваку извршну функцију на свим нивоима власти укључујући чланове Предсједништва, предсједнике, потпредсједнике, предсједавајућег Савјета министара, премијере, министре, замјенике министара, градоначелнике и начелнике општина, замјенике градоначелника и замјенике начелника општина и чланове владе Брчко Дистрикта;
3. савјетнике (без обзира да ли радно мјесто плаћено или

неплаћено) лицима на положајима и функцијама из тачке (1) или (2) овог става, осим ако се ова мјеста попуњавају путем јавног конкурса;

4. сва радна мјеста у сектору безбједности на свим нивоима власти у Босни и Херцеговини према одредбама Одлуке високог представника од 28. новембра 2005. године;
5. сва руководна радна мјеста у органима државне службе на свим нивоима власти у Босни и Херцеговини према одредбама Одлуке високог представника од 28. новембра 2005. године.

Члан 5.

Ради отклањања сваке сумње, ова Одлука нема повратно дејство. Ова Одлука само омогућава лицима на која се односи да се од дана њеног доношења пријављују и, ако буду постављена, обављају дужности на радним мјестима из ове Одлуке. Ова Одлука ни изричито нити упућивањем не даје право да лица наставе да врше послове на радним мјестима на којима су се налазила у супротности са било којом одлуком о смјењивању и пратећом забраном.

Члан 6.

Ова Одлука ступа на снагу одмах и одмах се објављује у «Службеном гласнику Босне и Херцеговине», «Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине», «Службеном гласнику Републике Српске» и «Службеном гласнику Брчко Дистрикта».

Сарајево, 3. април 2006.

Др. Кристијан Шварц-Шилинг

Високи представник